

lovgiver, men det vedrører tillige Københavns Kommune, idet vi derved vil sætte i Lovkraft en Overenskomst mellem Staten og Københavns Kommune om Opløsning af et tidligere Fællesskab om Raadhuset og Ejendommen i Hestemøllestræde og om Pligten til at holde Retslokaler og Politilokaler her i Byen. I § 4, andet Stykke, bestemmer Lovforslaget: „Fra det samme Tidspunkt at regne afholder Københavns Kommune alle Udgifter til Tilvejebringelse, Vedligeholdelse og bedre Indretning i Overensstemmelse med Justitsministerens Anvisning af de i København fornødne Arresthuse, Politistationer med tilhørende Lokaler og alle øvrige Lokaler m. v.“ Men inden vi gaar over til at lovfæste det, maa vi dog nøje se efter, hvilken kontraktmæssig Hjemmel der er til at gøre noget saadant. Vi stiller her Københavns Kommune under et Tilsyn af Justitsministeren og undergiver Københavns Kommune og dets Finanser Justitsministerens anordningsmæssige Myndighed i et Omfang, som det ikke har været vor Mening, og som det maaske heller ikke vil være forsvarligt. Den Overenskomst, der er afsluttet mellem Statskassen og Kommunalforvaltningen, lyder, hvad de her omhandlede Punkter angaar, saaledes: „Fra den Dag, Retsplejeordningen træder i Kraft, overtager Staten Pligten til Tilvejebringelse af Lokaler for de københavnske Retter og Københavns Forligskommission med tilhørende Kontorer m. v. Fra samme Tid overtager Kommunen Pligten til at sørge for Lokaler for Københavns Politi“. Og i et senere Stykke forpligter Kommunen sig til paa en Grund, der bestemmes nærmere, at opføre en Bygning til Brug for Københavns Politi, „saaledes, at Planer og Overslag godkendes af Justitsministeriet“. Angaaende dette Politipalads har Kommunen selv underkastet sig Justitsministerens Bestemmelser, men Kommunen ses ikke paa noget Punkt at have underkastet sig Justitsministerens anordningsmæssige Myndighed ved Anvisninger paa, hvad der nu og i Fremtiden skal gøres og indrettes i Henseende til fornødne Arresthuse, Politistationer m. m. Det er da et Punkt, vi maa have Klarhed over, inden vi lovfæster det, saa vi ikke stiller en af Landets Kommuner som Medkontrahent overfor Staten paa ubillig Maade, idet vi lovfæster nogle Udtryk, medens Kommunen i den med Statsmagten indgaaede Overenskomst selv frivilligt har brugt nogle helt andre Udtryk.

Mere har jeg i Øjeblikket ikke at be-

mærke. Jeg antager, at denne Sag lige saavel som det foregaaende Lovforslag vil blive behandlet i et Udvalg, og der kan vi da tale om Tingene og undersøge dem. Jeg vil være med til en velvillig Fremme af Lovforslaget.

Ellinger: Jeg maa tilstaa, at jeg aldrig, tror jeg, har set et saa daarligt motiveret Lovforslag som det foreliggende, et saa løst og overfladisk anlagt Overslag som dette. Motiver mangler for en væsentlig Del, og de Oplysninger, Tegningerne giver, skal jeg om lidt dvæle ved. Lovforslaget har et stort Fortrin derved, at det i Modsætning til, hvad en tidligere Justitsminister ansaa for nødvendigt, møder op med et forholdsvis lille Pengebeløb, nemlig $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og saa skal tilmed Staten have $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. ind ved at inddrage $\frac{2}{3}$ af de Beløb, der ligger i Politikasserne. Med Hensyn til dette sidste Spørgsmaal, som nu bliver behandlet i Udvalg, maa jeg dog sige, at jeg er ganske enig i, hvad det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) i sin Tid udtalte om Anvendelsen af den Formue, der ligger i Politikasserne, nemlig at det er naturligt at lade den komme Politiets Udvikling herhjemme til gode, en Udvikling, som nødvendigt maa komme. Der er ogsaa noget urimeligt i at bruge Penge, som er indsamlede i Politikasser udenfor København, til Byggeforetagender i København.

Ogsaa jeg maa ligesom det ærede Medlem, der nylig talte, forbavses over Stykke 2 i § 4 af det foreliggende Lovforslag og spørge, om det virkelig skulde være muligt, at Københavns Kommune paa dette Omraade fuldstændig vil give Afkald paa sin Bevillingsret til Fordel for Justitsministeren. Der er efter § 4, andet Stykke, ikke nogen Grænse for, hvilke Pengebeløb Justitsministeren kan udskrive til Arresthuse, Politistationer med tilhørende Lokaler og alle øvrige Lokaler o. s. v., alt vedrørende Politiet. Der er ingen Grænser for, hvad en Justitsminister kunde anse det for rigtigt at gennemføre, og Kommunen har da at betale, for det er efter Justitsministerens Anvisning, disse Penge skal gives ud. Som ogsaa fremhævet af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) staar der ikke noget derom i den Overenskomst, Ministeren har sluttet med Københavns Kommune, en Overenskomst, som paa et Par Punkter forbavser mig. Naar der saaledes staar, at „Kommunen